

FASTSHIONISM

Quan la indústria descobreix que controlant la periodicitat de la moda controla el seu consum, els cicles de moda es comencen a accelerar.

L'accelerament en el ritme de producció es veu necessàriament acompanyat d'un accelerament de les tendències, funció que compleixen els mass media i l'anomenat "periodisme de moda".

El caràcter dogmàtic de l'activitat del "seguir la moda" –astuta invenció dels mass media– s'agreuja en el moment que es propaga la fe cega en les pseudo-tendències. Amb el ritme ultraFAST i la creixent febre per la novetat ja no és tan important el que es diu sinó la freqüència amb que es diu: més missatges, més canvis, més vendes.

La realitat però és que les tendències com a directrius fa dècades que es van extingir! L'autoritarisme de l'Alta Costura va caure als 60, deixant pas a un combinat de modes i estils canviants a la seva vegada. Així doncs, es pot entendre el FAST com una il·lusió: no és que les tendències s'hagin accelerat, sinó que coexisteixen moltes alhora.

Definitivament, la moda com a imperatiu categòric ha perdut el seu sentit –si és que algun dia el va tenir–. Definitivament, *lo que se lleva IS DEAD*.

No a la moda com a religió

www.vestidures.org